

Biblioteca Centrală
Fagorăș
Hunedoara-Deva

COBAR

BIROCRATUL: —S-au adunat atâtea cereri, că trebuie să iau de lucru și acasă!

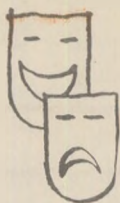
urziica

Descințec de PROVINCIE

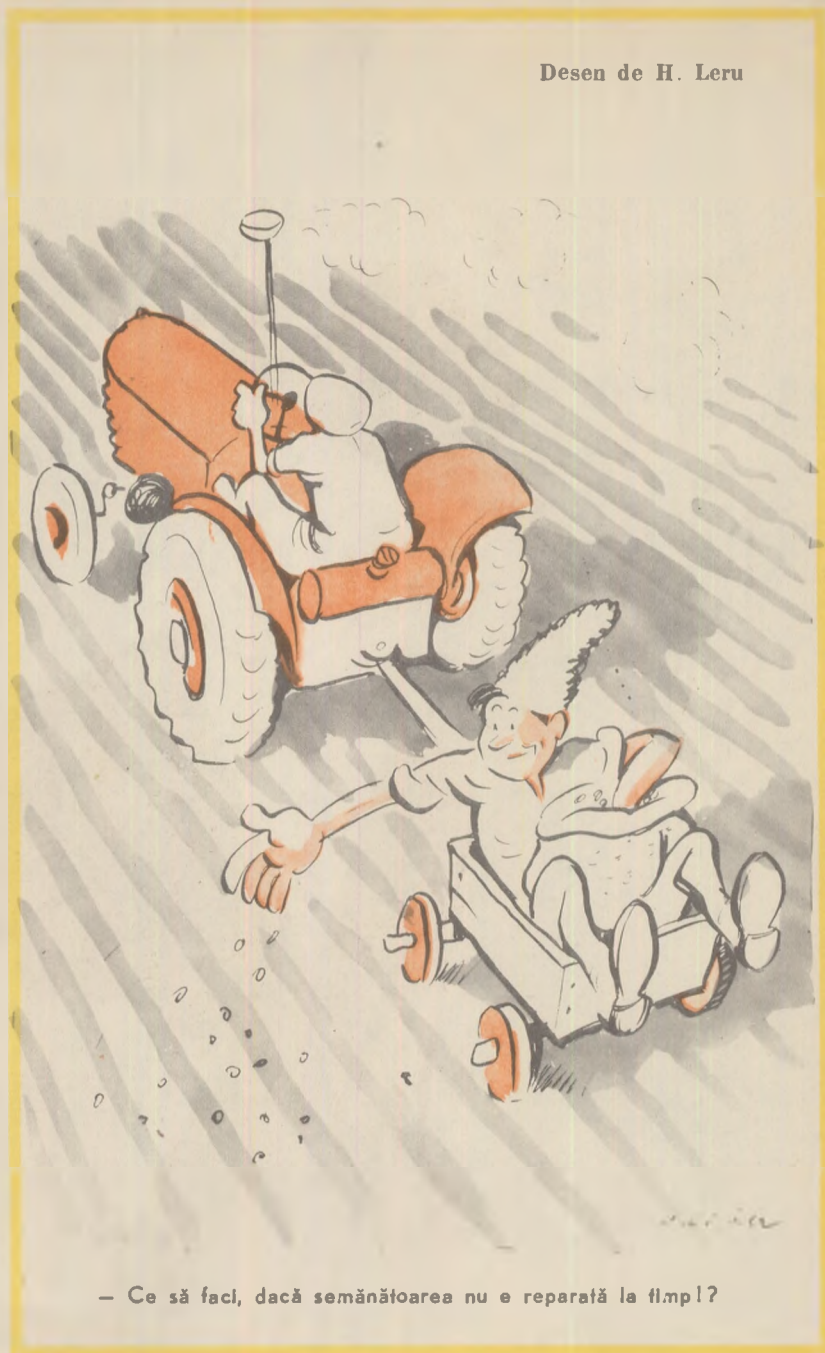
Odoraș
de la oraș,
Tinerel și drăgălaș,
Absolvent de institut,
Care, după ce-ai trecut
Anii toți de facultate
Și examenele toate
De regie,
actorie,
Mimică,
scenografie,
Vrei să prinzi mai bine-aici
Amorțeală și furnici
Și nu-ți arde de plecat
Unde-ai fost repartizat...

Odoraș
de la oraș,
Țuculuță drăgălaș,
Stai mai bine-acasă-n pat
Și ratează-te treptat
Cu examenul de stat
În perete înrămat...
O să-ți meargă ca pe apă
O să-ți dea mama

de papă,
Te-or cîrpi surorile,
Ptiu, stuchi-te-ar ciorile
De deochi... mămica ta
Cu un glas ce-o tremura
Nani-nani și-o cînta:
Ptiu, ptiu, ptiu c-așa e el,
Dragul mamei voinicel,
Talentat și genial,
Bun doar de „Municipal“...
Odoraș de la oraș,
Genial și drăgălaș,
Stai aici în Capitală
Și ca maximă scofală
Fă tot figurație
Pin-la saturație,
Ptiu, ptiu, ptiu să nu-l deochi
Într-un rol de ospătar
Care-aduce un pahar...
Ptiu, ptiu, ptiu și nani-nani,
Lasă c-o să-ți fugă anii
Din desaga vieții și
sigur într-o bună zi
O să porți lavalieră
Și la noua premieră
O să ai un rol mai mare:
O să duci două pahare!
Nu-i păcat de-atîta școală
Odoraș de Capitală,
Odoraș de Capitală!...

Desen de H. Leru

— Ce să faci, dacă semănătoarea nu e reparată la timp!?

FIARELE VECHI: — Ah, de ce nu sîntem fiare sălbatice?!!

Desen de A. Paven

Explicație

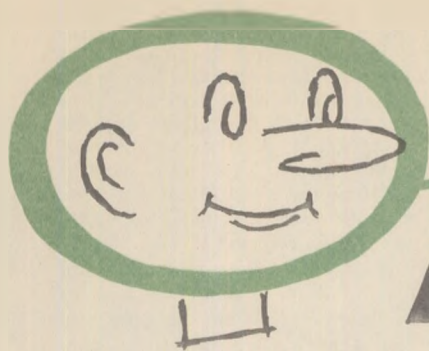
de V. D. POPA

De cum se-așează la mașină
Și pînă pleacă, tricotează.
Cu toate astea, la chenzină,
Adesea prime încasează.

Colegele nu-i spun nimica,
Iar șeful, de asemeni, tace,
Deși observă că fetica
Mulțime de jersouri face.

De lipsurile-acestei fete
Nu se discută la ședință,
Ba chiar gazeta de perete
O laudă cu stăruință.

Și asta doar dintr-o pricină,
Ce-o spunem fără paranteză:
Fetița noastră la mașină
E... muncitoare tricotează.

Omul potrivit

LA LOCUL POTRIVIT

„Dați-mi hîrtie! Multă, multă de tot! Dați-mi și-un toc! Rezervor, nerezervor, cu peniță klaps sau rondă, sau cu vîrf de duraluminium, sau fără vîrf, sau orice care scrie și dați-mi suspine, că pe-ale mele le-am epuizat! Dar mai ales nu mă întrebați, pentru că o să vă spun singur de ce se zbugiu-mă de parcă ar fi „Cele două orfeline” un tînăr inginer hidrolog, în vîrstă de 24 ani, proaspăt absolvent de facultate, semne particulare: sănătos tun. Toată drama vieții mele, care lasă în umbră „Dama cu Camelii” și pe lingă care tragedia „Othello” pare un joc de societate, se trage dintr-un anunt care, printr-o coincidență de date, a apărut în ziar tocmai în ziua cînd am luat examenul de stat. Scria acolo, în rînduri clare și citețe, cum numai literele de tipar pot realiza: „Se caută inginer hidrolog, energic, cu practică, pentru angajare imediată. Telefon 31.31.31”.

Și iată-mă într-un birou în fața șefului contabil al cooperativei „Tehnica muștarului” care se ocupă cu producția intensivă a condimentului titular.

I-am spus pentru ce am venit! Tac, mi-a cerut să-i arăt diploma! Pac, i-am dat-o! Tac, mi-a spus: „Depune cererea la Cadre!” Pac, am depus-o! Tac, pac, m-au angajat! „De mîine îți iei postul în primire” mi-a spus șeful contabil, și asta a fost tot. Am semnat un angajament. Toată noaptea am visat irigări, secări, baraje, schimbări de cursuri de apă. La cultura boabelor de muștar voi avea de lucru. A doua zi am semnat condica la șapte fără cinci. La șapte eram în fața șefului contabil, așteptînd să-mi arate locul de muncă. A chemat paznicul:

„Nea Costicăăăă...!” A venit un bătrînel simpatic. „Du-l pe dumnealui în baie!” — i-a spus și a început să învîrtească la o mașină de calculat, adunînd multe cifre cu alte cifre multe.

I-am răspuns zîmbind: „Nu vă supărați că vă deranjez din învîrteală. Înțeleg măsurile igienice care trebuiesc respectate la angajarea unui nou salariat, dar eu am făcut chiar azi-dimineață un duș fierbinte”. „Dușul dumitale fisîie?” m-a întrebat șeful contabil, oprindu-se din învîrteală. „Nu fisîie” am răspuns prompt. „Al nostru fisîie. Este, Nea Costică?” a replicat șeful contabil, luîndu-l ca martor pe paznic. „Fisîie al naibii!” a confirmat bătrînelul. „Așa că, du-te-n baie și apucă-te de muncă” — a continuat contabilul-șef. Apoi a început să învîrtească din nou la mașina de calculat. Am ieșit nedumerit și pe culoar bătrînelul a deschis o ușă. Am intrat într-o cameră de baie, cu o cadă ca toate căzile, prevăzută cu duș. Era liniște. Paznicul a întors un robinet. Din duș s-au prelinis cîteva picături și s-a auzit un fisîit. „Fisîie” — a dat mulțumit din cap bătrînelul și a plecat, lăsîndu-mă între patru ochi cu dușul. M-am uitat atent la duș. Avea garnitura slăbită. Port totdeauna la mine o cheie franceză mică. Am scos-o, am întărit garnitura și am dat drumul dușului. Mergea de-ți era mai mare dragul, fără nici un zgomot. M-am întors din nou la șeful contabil. Acum, învîrtea cu două mîini la două mașini de calculat. „Ce mai e?” m-a întrebat cu tonul omului pe care îl întrerupi din lucru. „Nu mai fisîie!” i-am răspuns. „Bravo! Se cunoaște că te pricepi! Omul

potrivit la locul potrivit!” a exclamat satisfăcut șeful contabil și a început să învîrtească mai repede mașinutele de calculat.

„Și acum ce trebuie să fac?” am întrebat eu.

„Aștepti să fisîie!” mi-a răspuns fără să se întrerupă din lucru.

„Și dacă nu mai fisîie?” am insistat eu. „Nici o grijă! Pînă la urmă tot fisîie el!”

N-am mai putut să mă rețin și am izbucnit: „Bine tovarășe, dar eu sînt inginer hidrolog! Specialist de înaltă calificare! Mă pricep la irigări, secări, baraje, și dumneata mă angajezi fiindcă fisîie dușul?”

Șeful contabil s-a oprit din învîrteală, și-a îndreptat tacticos ochelarii pe nas și a început: Că dușul ăsta fisîie așa de un an de zile. Că a adus un meșter care l-a lecuit, dar după puțină vreme a început să fisîie iar. Că prin urmare era nevoie de un specialist. Și că specialiștii nu se găsesc bătînd din palme. Și atunci de ce să n-aibă un specialist la îndemînă. Prin urmare, dînd dovadă de prevedere, a introdus în schemă un post de specialist hidrolog. Și că dacă mă plictisesc cît nu fisîie dușul, n-am decît să fac inovații în muncă. Mi-a dat și sugestii. De pildă, să schimb poziția dușului din vertical în orizontal, sau oblic, sau în zig-zag sau în sfîrșit mă privește, că de-aia-s specialist. Pe urmă a trecut la sfaturi părintești. Că sînt tînăr și nu e bine să fiu prea iute. Că muștarul are un viitor strălucit la care pot fi mîndru că voi contribui. Și a încheiat urîndu-mi să folosesc la maximum cele 480 de minute.

De-atunci stau și aștept să fisîie! Și visez! Dar nu mai visez irigări, secări, baraje sau alte nimicuri. Visez dușuri! Fisîituri! Și rar de tot cîte un lavoar. Așa că dați-mi suspine, dați-mi un toc, dați-mi hîrtie și mai ales dați-mi idei. Ce se mai poate face la un duș? Că eu nu mai știu. Sau poate că nu-s destul de specialist? Poate trebuie un om cu mai multă experiență...

- Termină odată că nu ești la telefon public!...

Desen de C. Florian

Da, tovarăși, deși acest lucru nu este tipic pentru societatea noastră, trebuie totuși să recunosc că în sinul familiei mele s-a iscat o discuție în legătură cu persoana bunicii". Astfel începu să teoretizeze funcționarul Pilous la clubul întreprinderii, sorbind cu poftă din cafeaua neagră și așteptând din partea tovarășilor săi de masă un cuvânt de aprobare: „Spuneți și voi, tovarăși, pot eu oare să admit ca educația copiilor mei să fie influențată de o bătrână de șaptezeci de ani, care are un mod nedialectic de a gândi? Tovarășe Houdek, dumneata care privești lucrurile muncitorește, spune, te rog; ce crezi despre problema aceasta?”

Houdek, care tocmai își savurase cafeaua, nu răspunse. Pilous știa că interlocutorul său caută să câștige timp spre a cîntări bine situația, înainte de a-și pronunța verdictul asupra bunicii. De aceea așteptă cu răbdare. În cele din urmă, Houdek puse ceașca pe masă.

„O asemenea bunică — răspunse el serios — trebuie să fie o adevărată binefacere pentru familia dumitale. Lasă-mă să-mi termin cuvîntul! Ce ai face fără ea? Amîndoi aveți serviciu, veniți seara acasă, găsiți mîncarea gata, iar cu copiii schimbați doar cîteva cuvînte. Nu pricep deci pentru ce bunica n-ar putea să ajute în mod practic la educație...”

„Tocmai în asta constă problema, că efectiv nu poate ajuta”, îl întrerupse Pilous. „Ce ar putea da copiilor o țărăncă bătrînă cum este ea, care n-a învățat decît o clasă primară în timpul monarhiei absolute? Concepțiile ei, care îmi influențează și nevasta, nu mai corespund cu viața societății noastre. În definitiv dumneata, tovarășe Mencil, care ești un om cu școală și locuiești pe strada noastră, o cunoști foarte bine. Îți dai seama deci ce fel de

concepții poate să aibă ea despre lume”.

Mencil zîmbi mulțumit, ca și cînd și-ar fi amintit de ceva plăcut. Închise dintr-un ochi ștrengărește și răspunse încet: „Bunica dumitale este o copie fidelă a mamei mele. Este tot atît de bună și tot atît de muncitoare. Nici ea n-a învățat mai mult decît o singură clasă primară. Dar ceea ce nu i-a dat ei școala, i-a dat viața. A fost o femeie înțeleaptă, așa cum...”

„Înțeleaptă? izbucni Pilous

Am fost nevoit să interzic povestirile acestea despre feudali. Nevastă-mea, se înțelege, era de partea ei. Dar cine dintre voi, tovarăși, ar permite oare să se pericliteze în felul acesta educația socialistă a copiilor?”

Funcționarul Koubek, de la clubul întreprinderii, simți atunci nevoia să ia cuvîntul: „Eu nu văd lucrurile chiar atît de negru. Și la noi se spun copiilor astfel de povești. Nu mai departe decît duminică am jucat o piesă despre prințesa Pompelișea. Am asistat și eu la

valoarea. Însurarea neîntrepută a micilor schimbări inezisabile, care formează progresul, m-a condus, în sfîrșit, spre schimbarea calității. Am crescut și a trebuit să luptăm împotriva multor prejudecăți. Dar bunica? Nici n-a încercat pînă acum să ia în mînă «Capitalul», ca să-și însușească cunoștințele de bază. Mai bucuroasă citește pe Baar. Și cînd am încercat să o scap de această orbire, luîndu-mi sarcina s-o eliberez de copilăria în care căzuse, a dat din cap în chip metafizic și mi-a spus că este prea bătrînă pentru așa ceva și că altfel nu poate fi”.

Pentru moment, la masă se făcu liniște. Comesenii se priviră unii pe alții în tăcere. Funcționarul Pilous se folosi de această împrejurare ca să dea discursului său o încheiere filozofică.

„Schimbarea concepțiilor și ideilor oamenilor se va putea face numai atunci cînd se vor schimba condițiile care le produc”.

„Ce vrei să spui cu asta?” întrebă toți aproape în același timp.

„Trebuie să-mi creez condițiuni noi, trebuie deci să divorțez” răspunse cu o liniște de gheață Pilous, adăugînd cu totul în treacăt: „Mi-am și găsit o soție, care are o bunică lămurită, care...”

„În sfîrșit ți-ai dat gîndul pe față!” îl întrerupse Koubek. „Va să zică, toată chestia ești o femeie! Și de ce vrei să distrugi familia?!”

Funcționarul Pilous simți cum se îndreaptă asupra-i, din toate părțile, privirile aspre ale tovarășilor. Se înroși de mînie și izbucni:

„Eu? Pentru mine... pentru mine familia constituie baza... baza statului. Bunica însă nu știe. Ea nu l-a citit, pe Engels!”

Dar aceste cuvinte nu mai fură auzite nici de Houdek, nici de Mencil și nici de Koubek.

Traducere din limba cehă de
TEODOR HOLBAN

O A S P E Ţ I I U R Z I C I I

O SCHIŢĂ DE ANTONIN JIRACEK — PRAGA —

întrerupînd discursul lui Mencil. Aceasta este latura nereală, accidentală, a problemei, în dosul căreia trebuie să privim adevăratul aspect ascuns al chestiunii ce ne interesează. Dacă ai mai auzit așa ceva! Înainte de culcare, le povestește copiilor despre prinți, despre prințese și despre regi! Cel puțin dacă s-ar referi la fapte actuale de istorie! Da' de unde!

reprezentatie! Și de ce nu? În tinerețe am ascultat sute de povești. Desigur că și dumneata, Pilous, ai ascultat descori basme din acestea. Și ce? Ai devenit reacționar?”

„Pe atunci era o altă situație concretă istorică”, căută să explice Pilous. „Tovarășe, dumneata nu iei în considerare spațiul și timpul fără de care nu ne putem da seama de nici o

Desen de A. Poch

Mai există cazuri cînd problema inovațiilor este privită în mod birocratic

— Fotografați-mi dosarul din față și din profil, că mîine îl predau comisiei.

BOX ÎN S. U. A.

de FLORIN IORDĂCHESCU

A fost un meci de box cum n-a mai fost
Cind Jimmy Stone i-a ars lui Mickey Yost
O stingă tare drept la lingurea
Se-nținse bietul Mickey pe podea
Și n-a mai fost posibil să se scoale.
Arbitrul a-nceput să-i dea țircoale.
A numărat — mai rar — pînă la șase,
Dar Mickey Yost zedea de lemn Tănase
Și chiar atunci cînd a ajuns la zece
El a rămas nepăsător și rece.
Managerul a început să-l piște,
Dar Mickey Yost nici vorbă să se miște.
I-au dat amoniac ca să miroasă,
L-au afumat cu floare de pucioasă,
I-au dat și whisky să-l mai încălzească,
Dar Mickey continua să se răcească,
Temperatura îi scădea mereu
Și pîn-la urmă orice procedeu
S-a dovedit zadarnic, iluzoriu...
S-a încălzit de-abia la crematoriu.

CLEPSIDRA

COCOȘUL

ȘI COSTACHE

Dacă vrei să-ți găsești beleaua cu Costache, să-i spui:

— Lasă frate, că o secundă-două de întîrziere, nu contează!

Foc, foc se face:

— Atunci dumneata nu cunoști istoria navigației, a erorilor judiciare și...

— Și mersul trenurilor — adaugi tu malițios.

— Exact! Și mersul trenurilor. Pentru că...

Gata! Ai intrat în fabrica argumentelor, pildelor, amintirilor și — mai ales — a citatelor variate și pretențioase.

Mă rog, asta-i păcatul lui Costache: ora exactă!

Ar putea dormi pînă la 6, dar nu! El se scoală la cinci, pentru că atunci se dă prima „ora exactă”. Apoi, toate sîrbele, chindiile, hoarele, menițele, gavotele, sambele și mamele, romanțele și valsurile, vocea Imei Sumak sau coloratura Iolandei Mărculescu, Jie-neasca lui Buciu sau „andantele” din a IX-a a lui Beethoven, trec pe lîngă urechea lui Costache, alunecînd ca un picior pe un școndu uns cu ulei.

Iată-l pe bulevard. Sînt acolo cîteva vitrine cu „ora exactă”. Perfect! Buun! Merge...

Hait! Un ceas public: este o diferență de două minute! Acum începe chinul lui Costache, deși nu-i sînt trecute pe sub... ochi, ceasuri, precum apa și altele pe sub nasul lui Tantal. Dar suferă!

Al cui nu merge bine? Cel din vitrină? Al său?

S-a dus naibii bucuria! Poftim! Și o sirenă de fabrică! Ei nu, că asta mai lipsea! Și acum alta! Va să zică și între ele este o diferență de cîteva secunde! Dar cu al său, ce se petrece?

Costache și-a amintit de Traian, de lupoaică și de Lupu Stănică, vecinul său, care avea printre alte vechituri și o clepsidră.

Costache a pus ceasul pe masă, ouăle în ibric și clepsidra lîngă ceas. S-a scurs timpul, s-a scurs și nisipul, s-a scurs și apa și a crăpat ibricul, apoi ouăle, apoi și Costache, de necaz că nu-i reușise confruntarea. Clepsidra se făcuse că nu știe de existența ceasului, ceasul n-avea habar de existența ouălelor și ouăle se făcuseră piatră, ignorîndu-l pe Costache, care se făcuse foc! Fiind foc, a ieșit și fum, ca să nu se dezmință proverbul și ca să afume pereții bucătăriei. Era exact ora 1!

Costache nu cedează! Ora exactă! Asta-i! „O secundă-două, zici că nu contează? Zici dumneata. Atunci nu cunoști istoria navigației, istoria marilor procese, a trecerii de la ceasul-solar la cel extraplat, nu cunoști istoria ceasului și nici atîtea istorii legate de istorie...”

„Pentru că... nu știu dacă mă-nțelegi... care va să zică dacă ceasul, pricepi? nu te poți juca cu secunde, pentru că, nu știu dacă pricepi... devine cazul că... să presupunem... nu zic că așa ar fi, dar viața... etc.”

Cînd a fost aspru criticat la o ședință că prea întîrzie la serviciu, prea nesocotește cele 480 minute și prea des uită să vie repede cînd se duce undeva, Costache a răspuns olimpiant:

— Uite frate, pentru cîteva minute, s-a făcut gaură în cer!

Ceea ce confirmă teoria relativității!

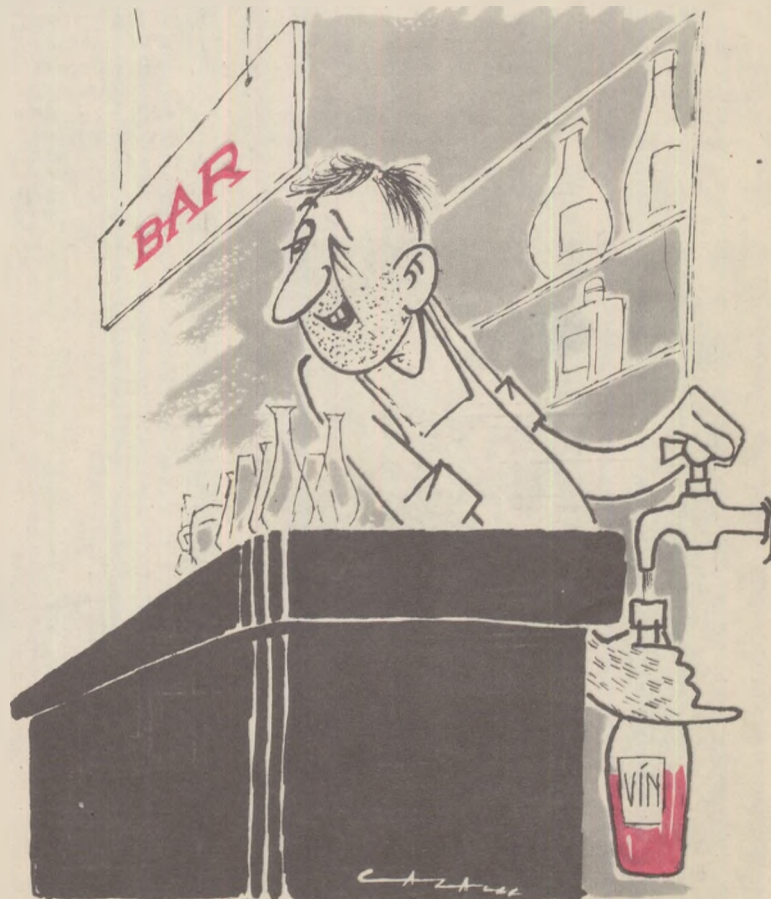
S. M. RUSU

— Vă salut, tovarășe director, și vă asigur că eu personal n-am nici o vină...

Desen de Matty

Desen de C. Cazacu

BAR — BAR — UL

Al. Cazaban

Alexandru Cazaban, autorul a cel puțin douăzeci de cărți pline de haz și de sarcasm, este cel mai în vîrstă scriitor al nostru. În curînd va împlini 87 de ani. Nu mai sînt pînă atunci decît vreo două, trei luni și scriitorul nostru se comportă ca un tînăr de... patruzeci de ani (sănătos).

Aleargă după tramvai sau troleibuz, vine regulat la cofetărie și se duce la vînătoare (spune el).

Verva lui caustică și-o deapănă și azi ca și altădată. „E un om răutăcios”, spunea cineva ascultîndu-l. Răutatea lui constă în a ridiculiza cine știe ce fost personaj politic sau confrate înfumat.

La masa unde își bea grăbit (nu tacticos) cafeaua, totdeauna e veselie. Anecdotele și amintirile lui sînt pline de haz. Ascultătorii rîd din toată inima. Rîd chiar dacă le-au mai auzit o dată sau de mai multe ori. Fiindcă se întîmplă să se mai repete.

A fost desenator și conductor tehnic la Ministerul Comunicațiilor și, în calitate asta, a străbătut țara prin diferite sate și coclauri de unde s-a inspirat, descriind viața mizeră a țaranilor noștri și atacînd pe chiaburii și circiumarii care-i exploatau.

Ministru al comunicațiilor era într-o vreme Delavrancea, prieten cu Al. Vlahuță. Pe acesta din urmă, Cazaban îl rugase să intervină pe lingă marele orator ca să nu mai fie mutat de colo pînă colo.

Directorul lui îl simpatiza și fiind de acord să rămînă pe loc, bazat pe presupusa intervenție a lui Vlahuță, îl prezintă ministrului. Tocmai atunci se juca cu mare succes la Teatrul Național „Apus de soare”.

— Domnule ministru, începu directorul, dl. Cazaban, conductor în minister, ar vrea să rămînă în București; e un element meritos și este necesar aici.

— Dar unde funcționează acum? întrebă Delavrancea.

— La Chițcani, domnule ministru, răspunse directorul.

— Chițcanii e o comună splendidă, are niște dealuri frumoase, curge un rîu limpede.

Acolo am văzut eu odată un răsărit de soare pe care nu-l pot uita.

— Domnule ministru, așa este, dar decît un răsărit de soare la Chițcani, prefer un Apus de soare la București.

Ministru a ris și a înțeles.

În acest fel Cazaban a salvat situația, reușind să rămînă în Capitală.

Cazaban zîmbește și el.

În tramvai sau în troleibuz rar se așază pe scaun. Dar se întîmplă cîteodată să mai șadă. Acum cîteva zile, Tia Peltz, talentata graficiană și fiica scriitorului Peltz, povestea că, urcînd în tramvai, cineva mai în vîrstă s-a ridicat și i-a cedat locul... Cu drept cuvînt, povestea tînăra artistă, Cazaban, căci el era... cavalerul, n-a lăsat-o pînă cînd nu s-a așezat.

Să nu-i zici maestre, că se supără foc. Nu fitecine e maestru, zice el.

Maestrul Cazaban are un necaz totuși la vîrsta lui. Radu Rosetti, care are numai... 84 de ani, se dă drept cel mai bătrîn scriitor în viață. Or, nu este adevărat. Eu sînt decan, spune Cazaban, el e decan adjunct.

Are amintiri despre Caragiale.

Marele scriitor era foarte prietenos, continuă Al. Cazaban, deși stima și aprecia pe foarte puțini.

La o sărbătorire intimă a acestuia la o băcănie obscură, au asistat, printre alții, Vlahuță și Delavrancea.

Caragiale a ținut să fie invitat la masă și băcanul care îi servea cu diferite băuturi și gustări.

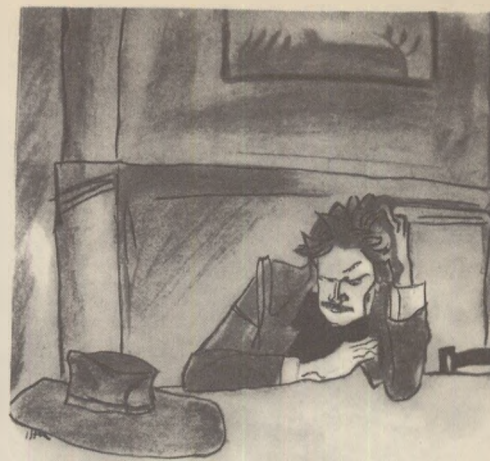
La această agapă au vorbit toți prietenii lui, inclusiv Vlahuță și Delavrancea.

— Vorbește și dumneata! s-a adresat băcanului cineva dintre comeseși — mi se pare Vlahuță.

— Păi eu ce să vorbesc? a răspuns băcanul.

— Spune și dumneata două, trei vorbe.

— Păi eu, domnule Vlahuță și domnule Delavrancea, eu citesc cărțile dumneavoa-

Al. Cazaban, văzut de Iser

stră și chiar le cumpăr, le am aici, a început să rostească oratorul.

— Zău? se bucurară Vlahuță și Delavrancea.

— Zău, le am aici, dar, să nu vă supărați, cînd n-am hirtie și trebuie să învelesc niscaiva măslina sau brînză, rup cîte o foaie din ele și înfășor marfa.

— Așa faci?! se indignară prietenii.

— Așa, răspunse băcanul, dar din cărțile lui domnu' Caragiale nu rup niciodată. Nu știu, adaugă maestrul Cazaban, o fi spus băcanul asta din capul lui sau îl pusese Caragiale.

Altă dată, cineva îl căuta pe autorul lui „Hagi Tudose”.

— Domnule Caragiale, nu știți unde e domnul Delavrancea?

— Care Delavrancea? — întrebă Caragiale. Avocatul? Nu este aici. Îl găsiți la tribunal.

— Nu — răspunse persoana în chestiune — îl caut pe scriitorul Delavrancea.

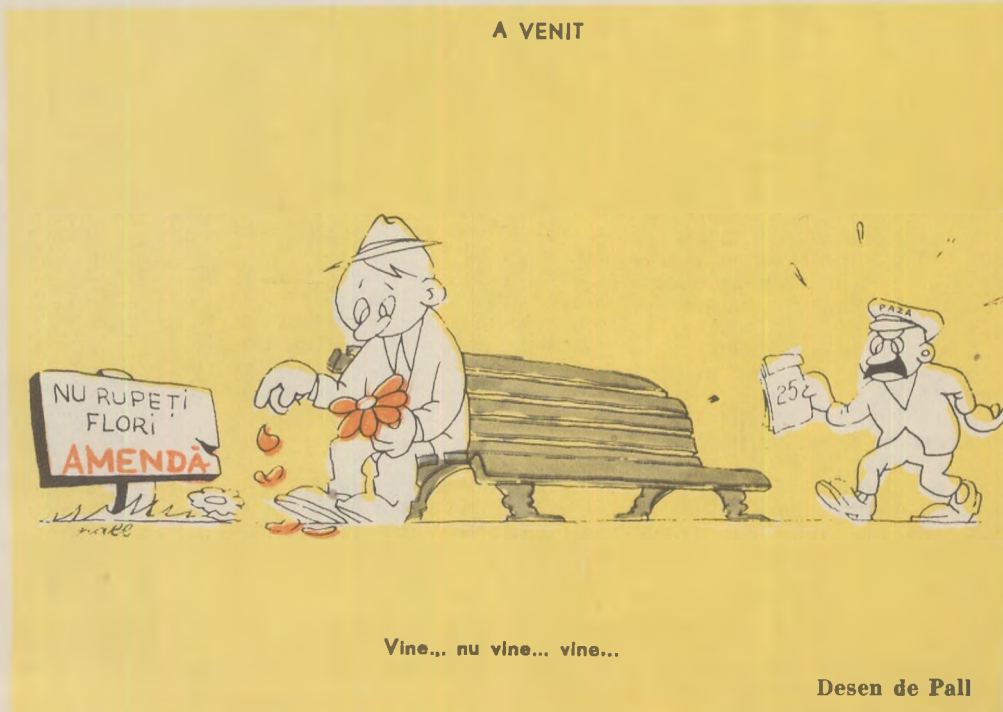
— Pe ăla nu-l cunosc! ripostă maestrul. Această butadă nu l-a supărat pe Delavrancea, obișnuit cu glumele lui Caragiale.

Maestrul Cazaban este de o tinerete fermecătoare. A bea o cafea cu el este o plăcere. Nu l-am mai întîlnit de multă vreme.

Un scriitor care are 87 de ani, care povestește, rîde și se duce la vînătoare și care nu se vaită de reumatisme a mai existat în istoria literaturii...

Dar niciodată încă pînă acum un scriitor n-a avut condițiile pe care le-a creat regimul democrat popular. Maestrul Cazaban are o pensie importantă. I se tipăresc și i se traduc cărțile.

De ce n-ar atinge centenărul!

Pe Lingă FABULĂ

Rupind tradiția din clan
Un grece contemporan
Era poet, și nu scripcar...
Și-avea talenți, — cu carul, dar
Se jelua că-ntr-o insecte
Nu mai găsea de mult subiecte.

După destulă lincezeală,
Luind hirtie și cerneală,
Plecă în crîng, să se inspire
Dar și aci, ce plictiseală!
Furnici, în veșnică trudire
Se istoveau, cu resemnare,
Cătrînd poveri istovitoare;
Ori îndîșînd din lut și paie
Ditai mai munși de mușuroaie.

Pe flori, se vînzoleau albine,
Găsind, — te miri ce — în stamine.
Privi pe-un geam și într-o casă:
Acolo, viermii de mătăsă
Își iroseau o scurtă viață
Tot depănînd la niște ață...
Pe scurt, nimic de contemplat
Și demn de immortalizat.
Se-ntoarse în amurg, cînd iată,
De după-o tufă de sulfînd
Țîșni de-odat' o lună plină,
Măreașă și imaculată
„Superbă temă... minunată“,
Rosti extaziat poetul,
În prada unei vrăji sublime
...Și gata fu, — pe loc — sonetul.

Vre-un alt poet, din altă lume,
La capătul acestor rînduri
Va spune poate, dus de gînduri,
Luptîndu-se cu îndoiala:
„Ei bine, unde e morală?!...“

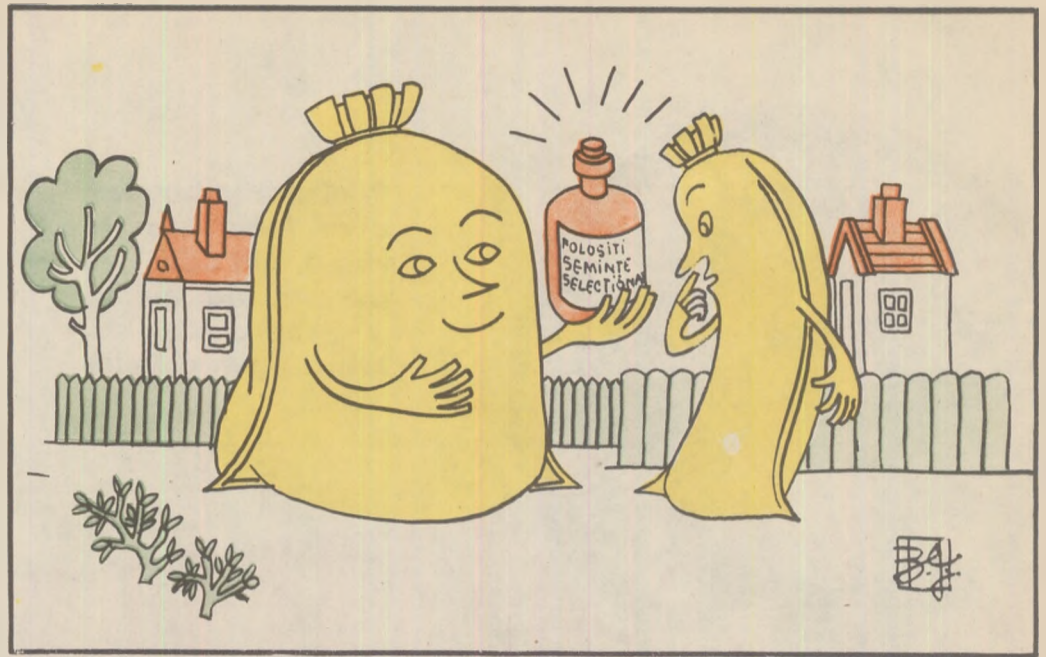
C. FILIPOIU

RESTUL ÎN NATURĂ

— Eu cumpăr de la „Alimentara“ asta, că
restul în caramela...
— Prostule, hai alături, că dă restul în țigări!..

Desen de Gh. Chiriac

Un tratament care îngrașă.

Desen de Benedict Gănescu

Să nu mă menajezi

— Mă întreb de ce nu-mi sînt boii acasă, Popescule... Eh!... Să-mi descarc sufletul... Haide, fie! Apleacă-ți urechea. Am fost la ziarul uzinei. — „Voiesc să stau de vorbă cu un specialist în satiră, — zic unuia de-acolo, secretarul de redacție mi se pare. Un specialist de mîna întîi care știe să «urzice» bine cu vîrfurile peniței“. Tipul se arată încurcat, dă din colț în colț. — „Articolul ăsta ne cam lipsește, dar... Se însuflețește deodată aureolat de o idee: încerc eu“... face el. „Ar putea fi un maestru al satirei fără să știe încă ce poate“ — mi-am zis. „Scrie — îi spun. Da' să mi-l «urzici» bine pe individ“. „Dacă e cazul și am să izbutesc, cu plăcere,“ — surîde el. Îmi părea că-și ia rolul în serios și mă bucuram. M-am dezlănțuit și i-am povestit de-a fir a păr totul... Ce mă întreb, Popescule? Despre ce este vorba? Răbdare, tovarășe! Îți povestesc și ție imediat.

Sînt inginer, știi. Studii, practică, examen de Stat și drept rezultat: inginer. Lumea-i a mea! Stagi în producție: doi ani. Pentru mine meseria mai are secrete? La naiba! Toceam zdravăn la Politehnică. În producție m-am descurcat. Deci meseria nu mai are secrete pentru mine. Un maestru, chiar bătrîn, nu are ce să mă mai învețe. Nu. Știu mai mult decît oricare maestru...

În atelier avem un maestru, Vrabie, căruia i-am luat locul la rodașul combinelor. El a fost mutat pe linia de montaj. Venea Vrabie mereu pe la mine. Mă dăscălea: „așa și pe dincolo“...

— N-ai experiență, tovarășe Ghiorgheșcu!

Răbd-o dată, de două, de trei ori...

— Mai lasă-mă nene în pace, îi spun, ce dracu! Sînt inginer!

— Cum vrei, tovarășe... inginer, — consimte Vrabie cam jignit și încetează să mă dăscălească. „Foarte bine, — îmi zic. Stai la locul dumitale. Că... Studii, practică, examen de stat... Ei!“.

Răsufflam ușurat. Da' într-o dimineață vine la mine Voicu, un lucrător.

— Tovarășe inginer Ghiorgheșcu, ajutor! — strigă el.

— Despre ce este vorba?

— Axul oscilant bate în lagăr la combina pe care o rodez. Am încercat fel și chip să-i

„scot bătaia“, nu izbutesc. Dumneavoastră poate mă sfătuiți cum și ce să fac.

— E un fleac. Hai cu mine la fața locului. Toate combinele „mergeau“. Numai a lui Voicu luase „repaus“.

— Adă sculele la îndemînă — îi zic lucrătorului. Demontează lagărul. Pune bailagăre. Montează la loc. Pornește motorul. Ce? Tot bate lagărul?! Demontează iar. Scoate axul afară. Pune-l la paralel. E bun. Montează-l la loc. Gata? Pornește iar motorul. Tot bate? Demontează-l iar...

— Las-o încolo de treabă, tovarășe inginer! Pierdem vremea. Mă duc să-l chem pe nea Vrabie, — îmi zice Voicu. Meșterul dibuiește „buba“ numaidecît. Are experiență îndelungată în producție.

— Ce? Cum? Pe Vrabie vrei să-l aduci? Are exp...

Mă apucaseră năbădăile. Dar n-aveam de ales.

Pentru Vrabie defecțiunea a fost chiar un fleac. Mi-au roșit obraji. Aș fi vrut să cer iertare, scuze, mă rog... Vrabie s-a eschivat să mi le primească... Foarte frumos din partea lui, zici Popescule. Adevărat! Foarte frumos și din partea lui Voicu, a lucrătorului. De ce? El știa să remedieze defecțiunea, dar s-a folosit de ocazie să mă „înfunde“. Ai înțeles?... Nu trebuie disprețuit acel ceva pe care îl au numai maistrii bătrîni: experiența. Pe cine bănuiești Popescule că am reclamat la ziarul uzinei? Bănuiești că pe Voicu? Ce dracu, sînt om cinstit, Popescule. Și-apoi pentru ce să-l reclam?! La ziar am cerut să mă ia pe mine în vîrfurile peniței. O „urzicare“ nu strică. Merit... Nu, nu m-au „urzicit“. Adică nici nu vor să scrie despre asta. Zice tovarășul de la ziar, după ce i-am povestit ce ți-am povestit și ție:

— Dacă-ți recunoști singur greșeala, nu mai are rost.

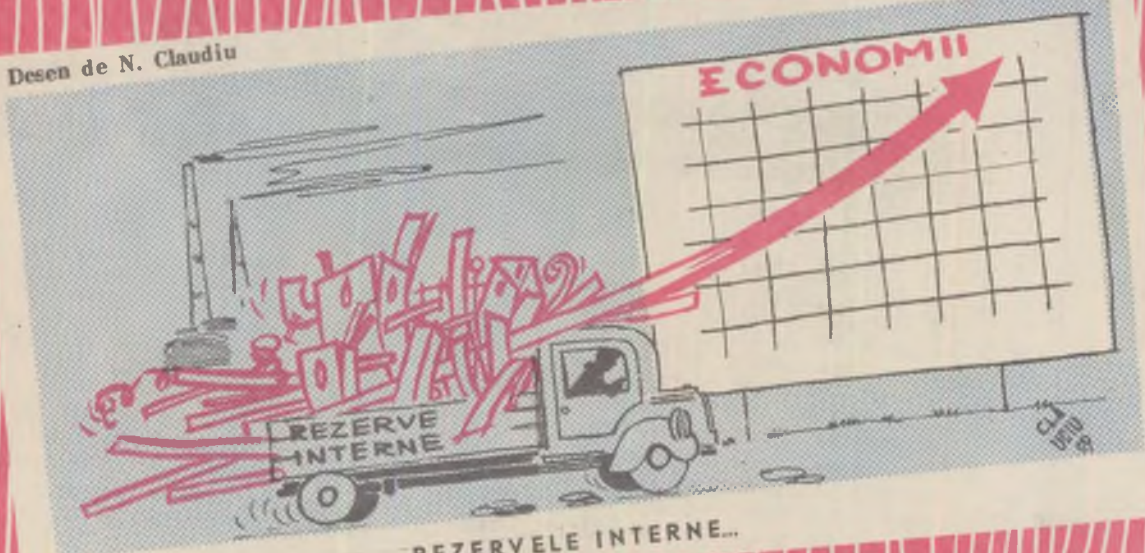
Eu cred că totuși are rost o urzicare... Cum? Scrii tu, Popescule? Cunoști cîteva cazuri asemănătoare de... Nu găsesc termenul potrivit. Cunoști?... Scrie dar, și te rog să nu mă menajezi.

GHEORGHE HOINARU
strungar la Uzinele „Semănătoarea“

Pentru combaterea unor fenomene de risipă, URZICA s-a adresat mai multor caricaturiști lată răspunsurile lor

Desen de N. Claudiu

REZERVELE INTERNE...

Desen de A. Poch

O soluție împotriva parareii robinete

DUMINICĂ VA CÂȘTIGA RAPID!

PENTRU DINAMO - C.C.A. PRONOSTICUL MEU E X!

Desen de V. Crivăț

Am văzut, Dragoste pe notă "Cunoșc subiectul!"

SÎNT DE ACEEAȘI PĂRERE!

O știu și p-asta!

Idem "Teodora" și "Carla Junglei!"

NU FUMEZ!

MULTUMESC, BINE!

O metodă de a scăpa de pisălogii care te fac să-ți risipești timpul de pomână

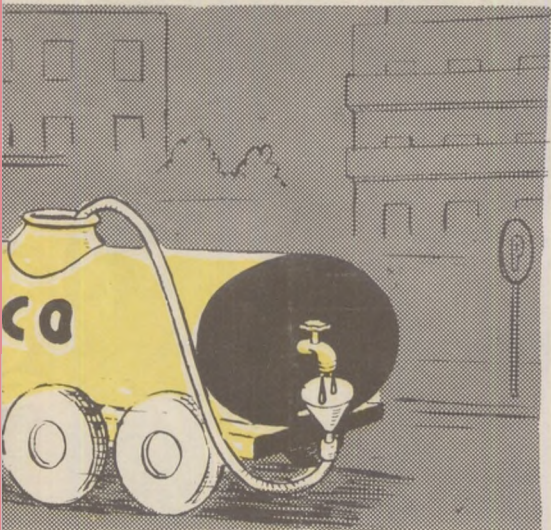

Leac con

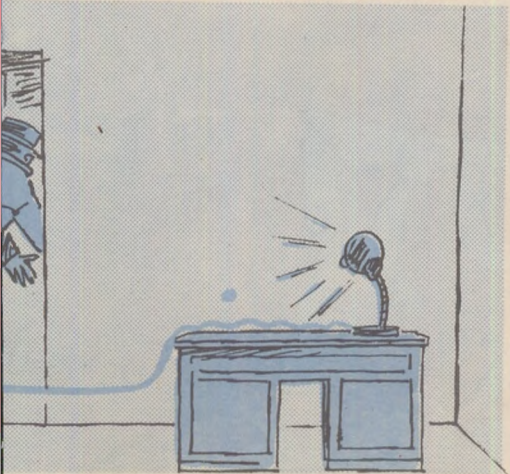
nelor care, neglijând re-
se risipească apa.

Desen de Fred Ghenădescu

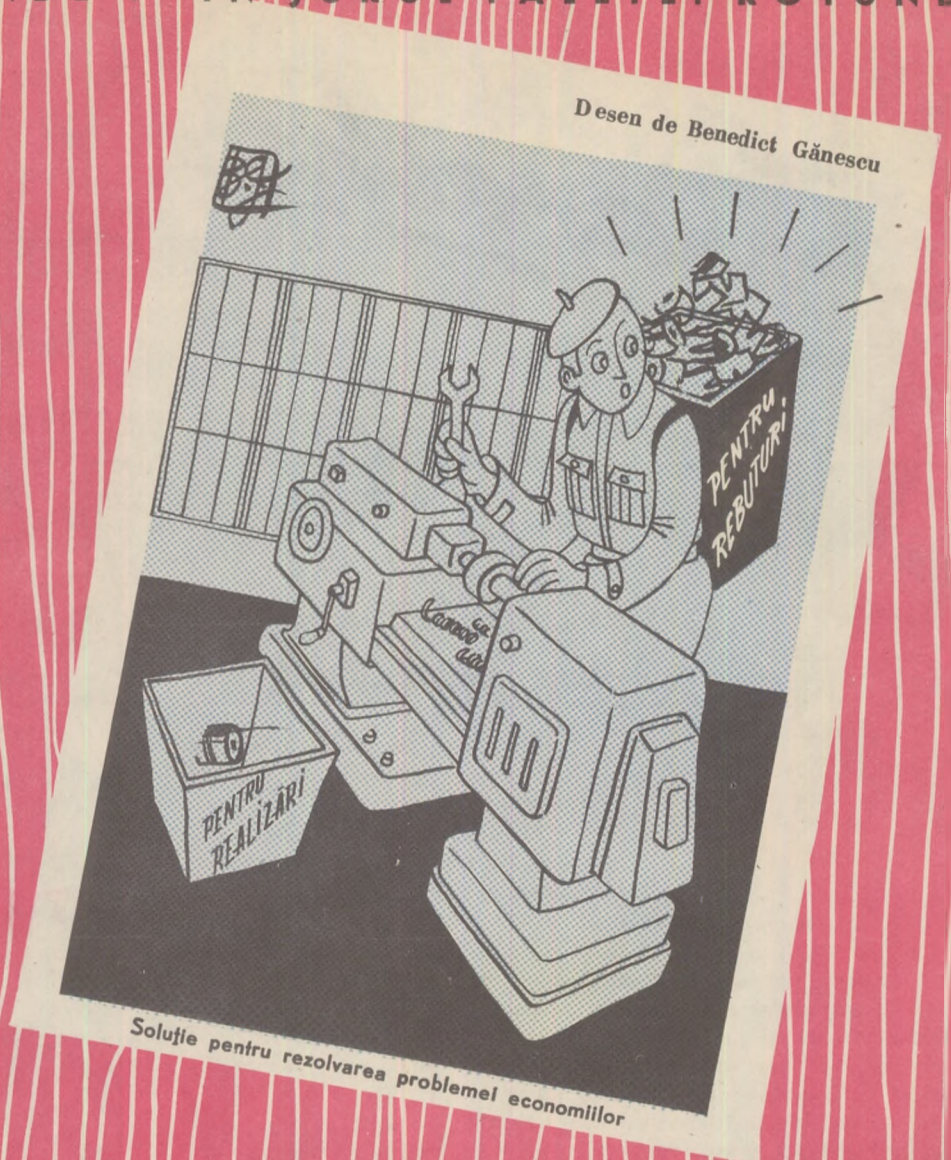

ARĂ CUVINTE

Desen de A. Paven

re „uifă” luminile aprinse

Desen de Benedict Gănescu

Soluție pentru rezolvarea problemei economiilor

Desen de A. Andronic

Soluția desenatorului, atunci când becurile ard ziua.

Fanarache

Astă-vară întreprinderea noastră a împlinit 10 ani de viață și înflorire. Ei bine, un asemenea eveniment putea oare să rămână nesărbătorit? Firește că nu. Vom da o masă la care vor lua parte un număr de 50 de invitați. S-a alcătuit și meniul: țuică cu măslină, caș proaspăt cu ceapă verde și ridichi de lună, pește conserve iar la urmă cite o friptură de porc cu salată de marule. Și bineînțeles vin. Directorul a spus: „Masă cât mai bună, dar fără risipă de bani!”

I s-au dat puteri nelimitate lui Fanarache, planificatorul întreprinderii, zis „Guriță de aur”, pentru talentul lui necontestat de „a duce cu preșul”. Fanarache a ales, ca loc de petrecere, grădina de vară a restaurantului „Valea Teancului”. A stat de vorbă cu responsabilul localului:

— Meniul va fi servit în întregime de restaurantul dumitale, cu excepția vinului, fiindcă vinul îl acucem noi de la podgorie, în contul nostru... E singura favoare pe care ți-o cerem, tovarășe responsabil...

Responsabilul a încercat să intervină, dar gura lui Fanarache l-a convins.

Trei zile înainte de masă, Fanarache a trecut din nou să-l revadă pe responsabil:

— Tovărășele, i-a zis el, am auzit despre mătăluță numai lucruri bune. Dumneata trebuia să fii de mult la panoul de onoare... Las' că aranjez eu și chestia asta!... Uite de ce am venit: În afară de vin, o s-aducem în contul nostru și câteva sticle de țuică bătrână cu vreo 10 kilograme de caș proaspăt și, bineînțeles ceva ceapă verde, salată și ridichi de lună... Restul te privește pe dumneata...

Chestia cu panoul de onoare l-a atins pe responsabil la punctul sensibil.

Cu două zile înainte de masă, lui Fanarache i-a venit o idee nouă, și bineînțeles s-a grăbit să-l revadă pe responsabil:

— Am făcut rost de 30 de cutii de conserve de pește. Grozave!... Așa că, tovarășe, de chestia asta n-ai să te mai ocupi dumneata... Restul meniului cade în sarcina dumitale...

În fine, a sosit și ziua mult așteptată. Fanarache a trecut din nou pe la „Valea Teancului”:

— Am stat de vorbă cu șefii dumitale! i-am spus responsabilului. Știi care e părerea lor? Că ai un spirit comercial excepțional!... Că ești cel mai bun pe întreg raionul... Și trăgându-l puțin la o parte: Tovarășe responsabil, să nu te omori pentru fripturi... Am făcut rost de un but de carne, clasa întâia... Fragă, nu altceva!... Și în plus am cumpărat și 50 de franzeluțe... De rest însă te ocupi dumneata...

A sosit seara mult așteptată. S-a mâncat, s-a băut, s-a dansat și s-a cîntat pînă la ziuă. Am ocupat aproape întreg localul. Voiam să aducem și orchestra de la noi, dar întârziaseam.

Dimineața, Fanarache a cerut nota de plată. Responsabilul grădini s-a grăbit să i-o prezinte:

Flori lei	5
Șervețele lei	4
Scobitori lei	3
Cărbuni lei	6
Total lei	18

— Scump, excepțional și nepermis de scump! se oțări Fanarache. Asta nu însemnează, tovarășe responsabil, spirit comercial! Și mai ai pretenții să-ți vezi fotografia la panoul de onoare!... Dacă scazi florile și cărbunii, toată lumea se va declara mulțumită...

Toată lumea, afară de... comerțul de stat!

C. ANASTASIU-COCIU

— Cum din diferite motive administrative pînă azi cupa nu a fost gata, vă înmînam proiectul propus și acceptat, cu toate semnăturile de aprobare...

Desen de Matty

FIUL FOSTULUI BOXER

— Uite ce-i, tată! Înainte de a te „enerva” vrei să-ți mai arunci ochii o dată pe regulament?

Desen de N. Claudiu

Unii jucători, pentru a obține lovituri de pedeapsă gratuite, simulează faulturi.

— Degeabal arbitrul ăsta e și medic...

Desen de Ioniță Jianu

PROBLEME AGRICOLE

La sfârșitul lunii aprilie 1958, Agrosem-Alba Iulia a primit de la Agrosem-București o mare cantitate de porumb tratat, din care, la rîndul său, a livrat la mai mulți beneficiari diverse cantități. Întrucît îi rămăsese disponibil, Agrosem-Alba Iulia a cerut în august 1958 Agrosem-ului București să ridice porumbul rămas, spre a-l repartiza și altor beneficiari. Dar Agrosem-ul București n-a dat nici un agrosemn de viață, nu l-a ridicat și porumbul tratat s-a stricat. Se pune întrebarea: Ce dovedește Agrosem-București, care a luat problema atît de ușor?

Răspuns: Dovedește că a luat-o prin porumb... tratat.

Se mai pune întrebarea: Cu ce a fost tratat acest porumb de către Agrosem-București?

Răspuns: A fost tratat cu... neglijență. A treia întrebare nu se mai pune, dar cineva tot trebuie să răspundă.

* * *

La G.A.C. Viscri (regiunea Stalin), S.M.T. din Rupea a executat lucrări de arătură de slabă calitate. Cu toate acestea, în procesul-verbal de recepție a lucrărilor, întocmit pe baza datelor furnizate de pontatorul Martini Mihai, de la S.M.T.-ul Rupea, și de inginerul Borcoman Vasile, agronom de sector, se arată că arătura a fost executată la o adîncime de 21-22 cm, deși în realitate era între 7 și 15 cm. Se pune întrebarea: cum au procedat cei doi?

Răspuns: Fiind vorba de arătură, au semănat procesul-verbal cu date false și cu îngrășăminte variind între 10-15 cm de la ei.

Se mai pune întrebarea: Dacă arătura e adîncă numai în procesul-verbal și superficială pe ogor, ce crește?

Răspuns: Ar trebui să crească nivelul conștiinței celor doi furnizori de date, care conștiință se află acum la o adîncime de un metru.

A treia întrebare: Se pricep oare cei doi la lucrări agricole?

Răspuns: S-or fi pricepînd la lucrări, dar mult mai bine se pricep la lucrături agricole.

* * *

G.A.S. Ozun, raionul Sf. Gheorghe, posedă 500 tone semințe de soi și nu are spațiu pentru depozitare. Aceasta și din cauză că o mare magazie din incinta G.A.S.-ului este folosită de C.R.R. (Centrul regional de recepționare). Așa că G.A.S.-ul și-a înmagazinat semințele în patru săli de școală.

Se pune întrebarea: În ce situație se află G.A.S.-ul?

Răspuns: Deoarece G.A.S.-ul se află cu semințele la școală, va fi nevoit să le scoată de acolo, întrucît semințele au crescut și trebuie să facă loc copiilor care vin la școală să culeagă roade.

Întrebare: În ce situație se află C.R.R.-ul?

Răspuns: C.R.R.-ul se află în magazia G.A.S.-ului, situație din care trebuie să iasă.

* * *

În comunele Bretea Romînă, Bretea Strei, Pui, Sîntămăria-Orlea, Totești (raionul Hațeg), gîndacul de Colorado a găsit cîmp prielnic de activitate deoarece organele sfaturilor populare respective nu au luat la timp măsurile cîvenite pentru combaterea lui și nu s-au aprovizionat cu substanțe chimice.

Se pune întrebarea: De ce nu s-au aprovizionat cu substanțe chimice?

Răspuns: Pentru că erau probabil aprovizionate cu substanțe birocratice!

Se mai pune întrebarea: Ce măsuri trebuie luate în această problemă a gîndacului de Colorado?

Răspuns: Trebuie luate măsuri pentru combaterea gîndacului de neglijență.

Se mai pune o întrebare: De unde vine gîndacul de Colorado și de unde vine gîndacul de neglijență?

Răspuns: Gîndacul de Colorado vine din ținutul Colorado și gîndacul de neglijență vine din ținutul „ce-o fi, să fie“.

Întrucît temele pentru azi s-au terminat, dăm aceste probleme spre rezolvare forurilor în drept. Rezolvările să fie scrise pe curat, clar și verificat, pentru că dăm note (critice).

S. R.

TEOREMĂ... ADMINISTRATIVĂ

Enunțul este următorul (Să-l memoreze cititorul):
Trei inși cunoscători „profund“ și un memoriu prezentat.

Ce este-aci de demonstrat e că... pămîntul e rotund.

Trecusem vineri pe-unde va (aveam de rezolvat ceva) și-un „responsabil“ oarecare, după un ceas de așteptare, mi-a spus (nu umblu cu minciuni): „Te rog să vii, mai bine, luni!“

M-am informat și luni din nou, dar „îndrumat“ la alt birou, îmi spuse unul și mai mare, cu o vădită enervare (făcînd pe masă niște cercuri): „Sînt ocupat...! Mai vino miercuri!“

Cînd miercuri m-am înfățișat, la un ghișeu am fost predat și-aci, un june cu cărare mi-a zis, rîdit și foarte tare, (de-au auzit și cîțiva tineri): „Să mă slăbești!... Și... vino vineri!“

... Trecu — așa — o săptămînd (de vineri pînă vineri) și sînt azi, cu cererea în mină, din nou de unde am plecat, așa cum știți, în prima zi...

E tot ce-a fost de demonstrat.

MIRCEA CODRESCU

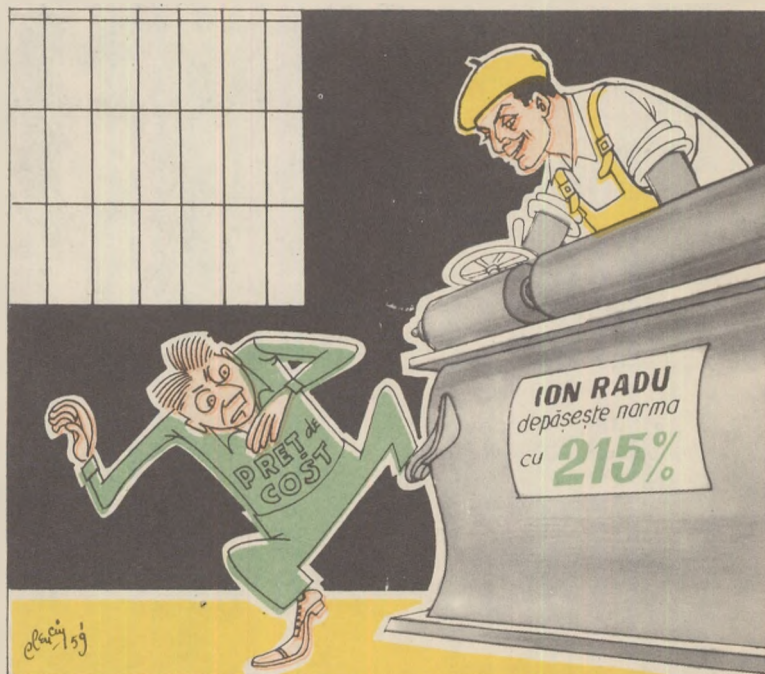
Unele unități ale cooperativelor de încălzimînte execută comenzile cu mare întîrziere.

FĂRĂ CUVINTE

Desen de N. Arion

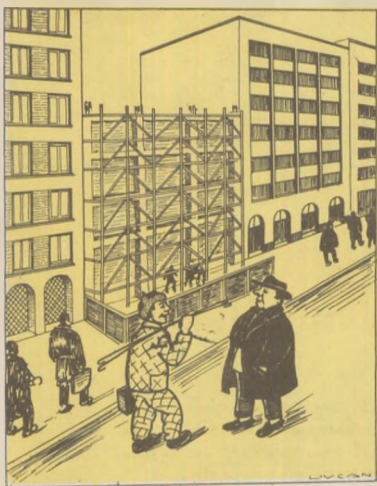
Prin mărirea producției la micșorarea prețului de cost

— Ce te-ai făcut așa mic, prețule?
— Cred că de frică. M-a... speriat depășirea ta de normă!

Desen de Al. Clenciu

Golurile dintre blocurile de pe marile bulevarde ale Capitalei sînt completate cu blocuri „Plombe“.

DENTISTUL: — Și cum faceți de le puneți așa de repede?
Desen de Livcan

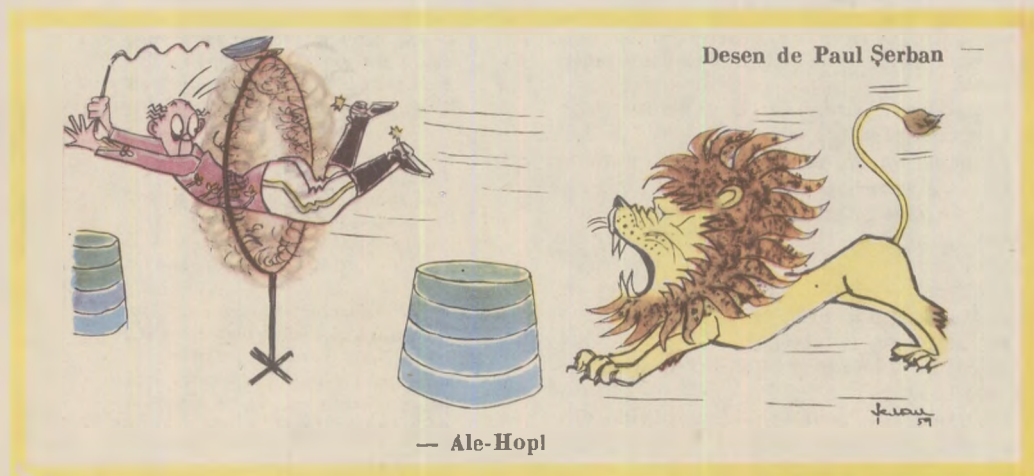
„MARINICĂ“

Desen de B. Teodorescu

PUNCT DE VEDERE

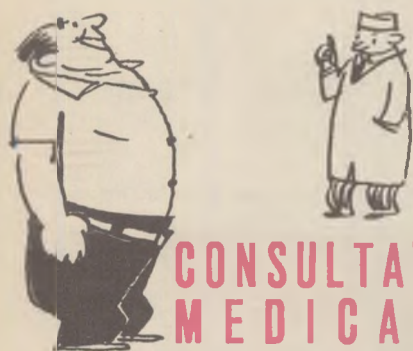
Prin ce-nțimplare nu se știe
Săpase din menajerie
Un tînăr maimufoi și-acum
Fudul se tot plimba pe drum.
Și cum trecea printr-o grădină
Văzu sub ploaia de lumină
Pe-un soclu înălțat acolo
Tronînd statuia lui Apollo.
Și, curios precum i-e firea,
Pe loc făcu asemuirea:
Urechi avem și eu și el
Sprîncenele ne sînt la fel,
Ne potrivim la ochi, la nas
Și cred c-avem același glas...
Sîntem la fel de încrunțați,
Ce mai... să juri că sîntem frați.
Mi-e rudă bună... hotărît,
Numai că el... e mai urît.

ION RUȘ

Desen de Paul Șerban

— Ale-Hop!

CONSULTAȚIE MEDICALĂ

MOTTO:

Dar din păcate, mai sînt unii...
(Dintr-o dare de seamă)

Simțindu-se de-o vreme plictisit
De-o vagă moleșală-n mădulare
Și de o slabă poftă de mîncare
Se duse la un medic renumit.

Acesta, ascultîndu-l cu răbdare,
L-a consultat atent, l-a pipăit,
Și diagnostic puse la sfîrșit:
— Îți trebuie mult aer și mișcare!

Fă des plimbări, eventual la țară
E nimerit o vreme să mai stai
Și rupe-o cu viața sedentară!

Dar nu mi-ai spus ce meserie ai?
El a rămas parc-a picat din pom:
— Păi... sînt într-o comună agronom!

A. LĂPUȘNEANU

— Ești ghinionist! În fiecare lună te găsesc accidentat...

— Foarte ghinionist... la fiecare chenzină!...

Desen de V. Timoc

Desen de Grebu

— Ai mijtel, tovarășe ospătar?...
— Am... 3, să-mi trăiască... și toți seamănă cu mine.

Unii salariați ai I. S. B.-ului în timpul muncii de noapte tulbură liniștea.

— „Să vii bade pe-nserat, cînd vecinii s-au culcat...“

Desen de Salu Elena

VICTIMA E DE VINĂ...

După cum au anunțat ziarele occidentale, Cornelius Johannes Hildebrandt din orașul Springs (Africa de Sud), fiind judecat pentru uciderea unui negru, a fost achitat, întrucât declarase că l-a omorât în glumă. Probabil că sentința avea următorul cuprins:

TRIBUNALUL ORAȘULUI SPRINGS

Avînd pe rol procesul lui Cornelius Johannes Hildebrandt, de profesie... alb, învinuit de uciderea unui om de culoare, s-a trecut la audierea martorilor oculari. Aceștia au declarat că acuzatul, văzînd în fața ochilor... negru, a scos revolverul și a tras. Dar victima a suferit nu în urma gloanțelor, ci în urma unui... atac de cord, fiind nimerit drept în inimă.

Acuzatul, luînd cuvîntul, cere să se țină seama de declarațiile martorilor, întrucît sînt asociații lui la mina ce-o conduce, unde decedatul lucra în calitate de... negru. Mai susține că totul a fost o glumă, el neavînd intenția să-l omoare, mai ales că îi aducea destule beneficii, fiind un muncitor destoinic, care s-ar fi mulțumit cu orice salariu, dacă i s-ar fi dat.

TRIBUNALUL

acceptă declarațiile martorilor, deoarece sînt cunoscuți ca demni de încredere de la alte procese asemănătoare cu negri, și ia drept bună declarația acuzatului cum că totul a fost o glumă, iar glumele reușite nu se pedepsesc niciodată,

HOTĂRĂȘTE:

Achită pe acuzatul Cornelius Johannes Hildebrandt, domiciliat în orașul Springs, deoarece, el, ca recunoscut jucător de poker, se obișnuise să tragă la... culoare. Mai obligă familia decedatului să plătească acuzatului despăgubiri pentru... muniția consumată, victima fiind vinovată, întrucît a provocat pe Cornelius Johannes Hildebrandt prin... culoarea pielii sale. Dacă era alb, nu ajungea în situația de decedat... din glumă.

Sentința este dată fără drept de apel, dat fiind că acuzatul n-are nici un interes să-l facă, iar familia victimei n-are... nici o șansă.

Judecător

Inocențiu Von der Muschama
pt. conf. V. PORA

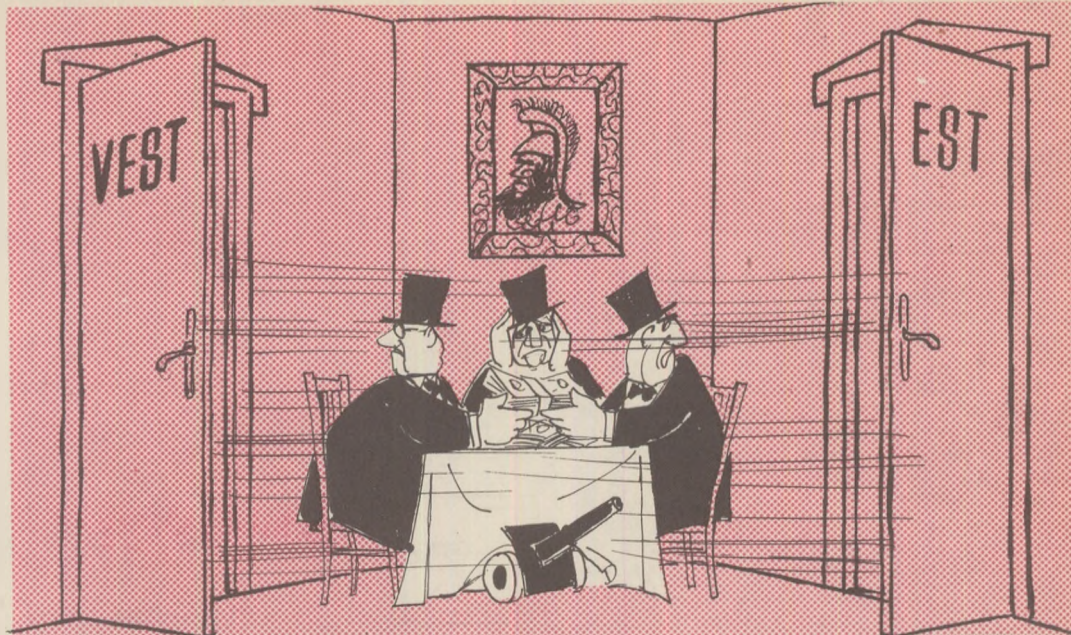
Desen de A. Sachian

La o expoziție în occident

Desen de I. Davidescu

IN URMA SCHIMBULUI DE VIZITE

FABRICANȚII DE ARMAMENT: — În curentul ăsta nu se mai poate lucra în voie!

PROFESIONISMUL

Adevăratul campion polisportiv

De-ale lor

Apropo de situația din Laos

*Finanța toată e în haos
Și criza crește furtunos,
Iar cetățenilor din Laos,
Cușitul le-a ajuns... La os.*

Familia fostului dictator cuban Batista a închiriat în S.U.A. un palat luxos.

*S-au adunat rudele-i toate
Și-nchiriară pe trei ani
Cel mai luxos dintre palate,
S-arate c-au rămas... cu bani.*

În R.F.G. a luat iar ființă vechiul Hitlerjugend, cu denumirea de „Mișcarea tineretului naționalist german”.

*Conducătorii, plini de disperare,
Se tot agită-n van, ca o morișcă.
Deși i-au spus grupării lor „Mișcare”,
Spre ea azi nici un tînăr nu se... mișcă.*

V. D. P.

„PRINCIPIILE” DIVIZIEI ALBASTRE

În prezent, Franco a trecut la reorganizarea „Diviziei Albastre”, care, în timpul celui de al doilea război mondial, s-a acoperit de... blănuri și covoare scumpe din Răsărit, și a luptat erotic cu... miile de kilometri pînă s-a întors acasă în pas de gîscă... îndopată cu bunătățile luate de pe unde a trecut.

Desigur, în cadrul acestei divizii numită astfel după situația lui Franco în Spania, vor fi în primul rînd admiși toți posesorii de... caziere cu delict de drept comun.

Soldații „Diviziei Albastre” vor avea uniforme confecționate dintr-un material rezistent la... pietre și alte obiecte conținute cu care ei vor fi întîmpinați de populația țării unde vor staționa. Și întrucît divizia a fost reînființată pentru a apăra... ceea ce cred americanii de cuviință, cuvintele „Go home” vor fi adresate și soldaților lui Franco. Ei vor fi înarmați în primul rînd cu... busole și hărți de precizie, cu care să poată identifica fără greș drumul spre țară, în caz de nevoie.

De asemenea, membrii acestei divizii vor fi recompenși pentru diverse „fapte de arme” comise în țările unde vor staționa, ca... atacarea cetățenilor în plină stradă, răpirea chelnerilor din localuri sau răpirea de femei. Cei care însă vor leși înfrînti din asemenea acțiuni „militare”, vor fi trimiși să-și completeze instrucția la... filmele americane polițiste sau cu cowboy.

În cazul că în N.A.T.O. soldații lui Franco vor întîlni foști generali hitleriști, ei vor fi datori să le dea tot onorul, întrucît aceștia au fost odinioară... mai tare bătuți pe frontul de Răsărit.

Fără îndoială, pentru completarea diviziei, tineretul din Spania va fi îndrumat spre ea cu... poliția. Tinerilor li se va pune în vedere să nu facă opoziție, întrucît și așa închisorile franchiste sînt pline, iar deocamdată altele noi nu se construiesc, Franco folosind banii tocmai pentru înarmarea „Diviziei Albastre” care, conform scopurilor pe care le are, ar trebui mai bine să-și schimbe culoarea în... negru.

RADU POP

Răspunsuri... în parte

La sezizarea noastră cum că gestionarul Rusu Dumitru de la cooperativa „Viișoara” (raionul Piatra Neamț) și soția sa, responsabilă la bufetul nr. 6, comit felurite incercitudini, Uniunea regională a cooperativelor de consum Bacău ne-a comunicat măsurile luate: destituirea gestionarului Rusu Dumitru și sancționarea președintelui și contabilului acelei cooperative, pentru lipsă de îndrumare și control, întrucât sezișările *Urzicii* au fost constatate „în parte adevărate”.

Cerind numitului for cooperatist lămuriri cu privire la afirmația „în parte adevărate” U.R.C.C. Bacău ne-a răspuns acum așa: a zis „în parte adevărate” în sensul că gestionarul nu avea lipsuri în gestiune, dar „facea cheltuieli care depășeau salariul său”. Va să zică n-avea lipsuri, avea... plusuri.

Așa, da! Explicația primită e... în parte, serioasă.

Răspuns cu vaci

Tovarășul corespondent voluntar Tohăneanu Ion din Ploești ne-a semnalat că cetățeanul Negulescu Vasile a fost impus de secția financiară locală pentru două vaci și patru oi, deși numitul (care e de 20 de ani salariat al fabricii textile „Dorobanțul”) n-are și n-a avut niciodată vaci și oi.

Sezisiind acest fapt Sfatului popular orășenesc Ploești, acesta ne-a răspuns... textual:

„Petiționarul Negulescu Vasile nu a fost impus decât pentru o vacă și nicidecum pentru două vaci și patru oi.

Cererea i-a fost soluționată (...) fiind scăzut de impunerea făcută.

În concluzie scrisoarea corespondentului nu oglindește seriozitate, deoarece numitul reclamă probleme nejuste în raport cu situația de fapt”.

Aceasta, în termeni pe înțelesul tuturor, înseamnă: — Da, cetățeanul Negulescu Vasile, care n-are vaci și oi, a fost impus ca posesor de animale, dar nu pentru două vaci și patru oi, ci numai pentru o vacă. În concluzie, sezișarea *Urzicii* nu e justă.

În concluzie răspunsul Sfatului popular

orășenesc Ploești e... impozabil ca izbutită operă de... umor.

Răspuns fără ceas

Am sezișat Sfatul popular raional Modjidia că tovarășul Calila Teofic, președintele Sfatului popular comunal Siliștea, e un om... uituc: uită să mai dea înapoi unele lucruri „împrumutate” de la unii cetățeni: un stilou de la tov. Orendt Petre, casierul cooperativei; un stilou de la tov. Pălău Nicolae, directorul școlii romine; un stilou de la tov. Resul Raver, directorul școlii tătare; un stilou de la tov. Pușcașu Stan, secretarul sfatului

comunal; și un... ceas de mână de la tov. învățător Avrigeanu Alexandru.

La această sezizare, sfatul raional ne răspunde că... „i s-a pus în vedere” numitului

să nu mai facă d-astea.

Dar răspunsul sfatului raional nu pomește nimic și de vreo restituire a obiectelor „împrumutate”. Nici măcar oă actualul posesor le poartă de grijă.

De exemplu, avem motive să credem că ceasul luat de la învățător a început să meargă înainte. Deci datoria actualului posesor ar fi ... să dea ceasul înapoi.

Răspunsuri... cap în cap

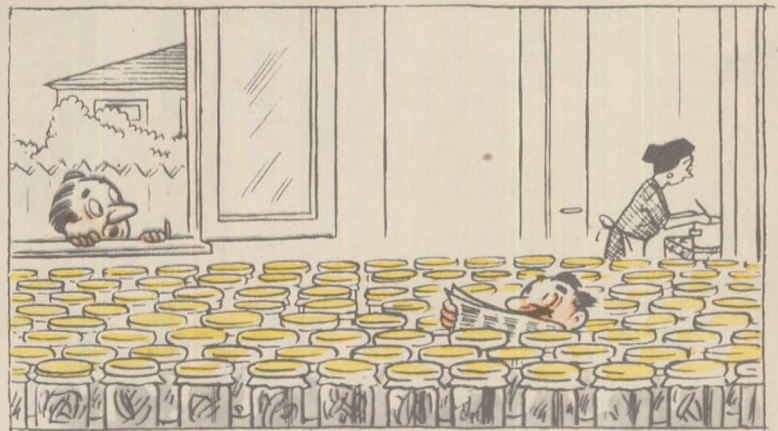
Sezisiind Ministerului Industriei Grele unele nereguli de la fabrica de șamotă „Azuga”, am primit două răspunsuri: unul din partea Direcției materiale refractare, în care se spune că directorul Macarie al fabricii din Azuga n-a comis nici un abuz, și altul din partea forului superior, Direcția generală siderurgică, în care se recunoaște... contrariul.

Răspunsul Direcției materiale refractare: — Nu e adevărat că tov. Macarie a împrumutat 3000 kg ciment șefului gării Azuga.

Anul acesta s-a înregistrat o mare abundență de legume și fructe

GOSPODINA FACE CONSERVE

Desen de Fred Ghenădescu

— Unde ești, vecine?

— Alci, nea Stamate, între mazăre și dovlecel. Cîtesc ziarul.

COSMOPOLITISM

— Cel din stînga-l Jean Marais...

— Val tu, superb bărbat!!!

Desen de A. Andronic

urzica ajută

Calitatea păpușilor

În *Urzica* nr. 14 a fost criticată cooperativa „Zorile Roșii” din Oradea pentru că produce păpuși defecte. Spre exemplificare, s-a publicat și fotografia unei păpuși cu un picior mai lung și altul mai scurt.

Luată astfel din ... scurt, numita cooperativă — în răspunsul trimis *Urzicii* — n-a... lungit-o. A mulțumit pentru critică și a promis că își va îmbunătăți calitatea produselor.

Aflînd de această promisiune, fetița unui tovarăș din conducerea cooperativei i-a spus dînsului, seara acasă: — Tăticule, ești o... păpușă!

Cazarea muncitorilor

La sectorul de exploatare de pe lîngă Ocolul silvic Cornet (raionul Rîmnicu Sărat) 16 muncitori au fost „cazați” prin birouri, în vreme ce, în camerele destinate acestui scop, erau instalate persoane care nu mai lucrau acolo.

Sezisiată de *Urzica*, Direcția silvică Pitești a rezolvat cum se cuvenea problema cazării muncitorilor și a mai luat următoarele măsuri: scoaterea din funcția de șef de sector a inginerului Stelian Răcaru și sancționarea cu mustrare cu avertisment a șefului ocolului, Petcu Florian.

... Și muncitorii dorm acum confortabil, pentru că șefii de la

Direcția silvică n-au... dormit: au luat măsuri.

Minerala minerilor

La „Alimentara” din comuna Voievozi (raionul Marghita, regiunea Oradea) există tot felul de ape minerale: Borsec, Zizin, Hebe, Biborțeni, Lipova etc.

Nu se găsește însă și apă minerală de Slănic, de la izvoarele 1 bis, 3 și 704, căutată de muncitorii mineri din localitate.

La sezizarea *Urzicii*, Secția comercială a Sfatului raional Marghita răspunde că O.C.L. Alimentara Oradea (care aprovizionează și comuna Voievozi) a primit dispoziții să procure și apă de Slănic.

E natural să li se procure asemenea apă minerilor. E apă... minerală.

Tuns și frezat

La frizeria din Călimănești a cooperativei „Higiena” din Rîmnicu Vilcea erau... în păr diverse abateri: favoritismul la servirea clienților, nerespectarea bonurilor de ordine și încasarea de bacșișuri.

Sezisiată, U.R.C.M. Pitești comunică sancțiunile aplicate: Tinucă Ion, responsabil unității a fost... ras (scos din funcție și trecut în producție) iar lucrătorii Angheluș Nicolae și Scîloiu Petre au primit câte un... perdaf (avertisment).

C. COSTACHE

Acest ciment l-a împrumutat gării C.F.R. Azuga.

Răspunsul Direcției generale siderurgice: — E adevărat că șeful gării Azuga a cerut, cu adresă ca din partea gării, 3 000 kg ciment pentru nevoile gării, dar s-a constatat că șeful gării a utilizat cimentul la construirea locuinței sale.

Răspunsul Direcției materiale refractare: — Nu e adevărat că tov. Macarie a luat gratis din fabrică o cadă de baie. După valorificare, i se va factura.

Răspunsul Direcției generale siderurgice: — E adevărat că tov. Macarie a luat din fabrică o cadă de baie și a dus-o la el acasă. I s-au dat dispoziții să înapoieze întreprinderii cada de baie, dându-i-se în această chestiune și un avertisment verbal.

Răspunsul Direcției materiale refractare:

— În concluzie, toate afirmațiile corespondentului *Urzicii* sînt calomnioase.

Răspunsul Direcției generale siderurgice: — În concluzie, cele arătate de corespondent în sezizare sînt în mare parte juste.

Păreră *Urzicii*: — În concluzie... urmează să tragă concluziile cei în cauză.

C. CRISTOBALD

Zile-muncă

și

... zile chiul

Draga Urzico

URZICO,

Îi invidiez pe cetățenii cărora le-ai publicat în numărul trecut „scrisori de la băi”. Eu nu-ți pot scrie de la... baie, pentru că încă nu am baie.

Am obținut aprobare de la I.A.L. raionul Gh. Gheorghiu-Dej, la începutul acestui an, să ni se amenajeze o baie în apartamentul în care locuim două familii. S-a întocmit deviz (semnat de director, de inginerul-șef și de încă un inginer) și lucrarea a fost începută, adică s-au făcut... spărturi în hol și s-a... găurit zidul în camera de baie, dar... atât. Pe urmă, un alt inginer (diriginte de șantier) n-a mai fost de acord cu soluția ca în camera de baie, care n-are coș, să se monteze un burhan. Am renunțat deci la cazan pentru apă caldă, urmînd — conform soluției tovarășului inginer-șef — să se monteze doar un duș cu o cadă, în care la nevoie să torn apă încălzită pe aragaz.

Dar cînd m-am dus la I.A.L. spre a solicita să se dea în acest sens și „ordin de șantier”, tovarășul diriginte de șantier s-a opus, comunicîndu-mi că nu-mi mai instalează nici duș și că n-am decît să stau și de acum înainte fără baie, că există și băi publice, ștranduri etc.

Or fi existînd toate acestea, dar mai există în apartament... spărturi și găuri în zid, făcute de I.A.L.

Apoi mai există în apartament trei salariați care ar dori să se spele, — și ar trebui, totodată,

să existe și la acest I.A.L. factori de răspundere care, în asemenea probleme, să nu se... spele pe mîini.

Amalia Petrescu

str. Ing. B. Giulini nr. 5
București

DRAGĂ URZICO,

Ai auzit de oameni care fși fură căciula?

Ceva asemănător fac tovarășii de la Sfatul popular al comunei Sihlea din raionul Rîmnîcu Sărat.

În satul Obrejița din această comună există o clădire „provenită prin efectul decretului 111” și „aflată în administrația sfatului popular comunal”.

Am fost la fața locului și am văzut acea clădire. Așa de bine e „administrată” încît pe zi ce trece îi dispăre cîte ceva: o ușă, o fereastră, țigla de pe acoperiș... Le fură nu se știe cine.

Ei bine! ce soluție crezi c-a găsit sfatul comunal? Gîndești c-a luat niscaiva măsuri să... repare și să... păzească clădirea? Aș!

A făcut ceva ingenios. Ca nu cumva vreun răufăcător să demonteze și cercevelele care au mai rămas, le-a demontat... însuși sfatul! — și le-a pus la păstrare, sub cheie, în una din încăperile clădirii.

Cred, dragă Urzico, că procedeul sfatului ar putea fi extins. Sfatul ar putea pune la păstrare, undeva sub cheie, întreaga clădire.

Să fie însă atenți tovarășii de la sfatul din Sihlea ca la un loc cu cercevelele, cu clădirea, să nu-și lase cumva, sub cheie, și... căciulile.

C. Georgescu

Com. Sihlea
raionul Rîmnîcu Sărat
reg. Ploești

DRAGĂ URZICUȚO,

Pe la marginea comunei noastre trece un rîu (Birdeanca) peste rîu trece un pod, dar pe acest pod... nu trece nimeni. E stricat. (Iar la un capăt al podului e și malul surpat).

Trecerea dincolo de rîu se face prin apă. Oamenii spre cîmp, vitele spre pășune, căruțele cu grîne, toți și toate trec prin apă.

Această situație durează de un an de zile, dar sfatul popular comunal nu se grăbește de loc să repare podul, iar sfatul raional, cînd e sezisat, dă vina ba pe... Gospodăria agricolă colectivă din Birda (care nu e de acord cu condițiile de plată cerute de dulgherii ei), ba pe întreprinderea de industrie locală din Gătaia (care „nu s-a angajat pentru această lucrare, fiind supraaglomerată cu lucrări”).

Și situația continuă să fie... ca la-nceput.

Și pentru că problema e tot în stadiul ei inițial, — iscălesc și eu numai cu... inițiale.

I. Gr.

Comuna Birda, raionul Gătaia
regiunea Timișoara

DRAGĂ URZICO,

Ce mă sfătuiești? Să joc la „Loz în plic”?

Eu aș juca, dar mi-e teamă că... cîștig. Și-atunci, ce mă fac?

Uite de ce te-ntreb. Am în față un afiș al loteriei „Loz în plic”. E un afiș serios: poartă mențiunea că a fost tipărit la „Unitatea Poligrafică Pitești” (comanda 1463) și cuprinde numele a o mulțime de cîștigători din regiunea Pitești, indicîndu-se în dreptul fiecăruia și localitatea (orașul sau comuna) și raionul.

Numai că al 11-lea cîștigător din lunga listă e notat așa: *Radu Alexandru, Caracal, raionul Slatina*.

Că cetățeanul se numește Radu Alexandru nu mă-ndoiesc, dar că orașul Caracal e în raionul... Slatina (și în regiunea Pitești), — asta s-o creadă tovarășii de la „Loz în plic”.

Geografia R.P.R. și „Impărțirea administrativă a țării” indică precis: orașul Caracal, raionul Caracal, regiunea Craiova.

Și d-aia ziceam: ce mă fac dacă jucînd la „Loz în plic” cîștig.

N-aș vrea să-mi încasez cîștigul în... orașul Govora, raionul Tirgu Mureș, regiunea Calafat.

A. Horia

Orașul Govora, raionul Rîmnîcu
Vilcea, regiunea Pitești

A. POCH

LUNA: – EXTRAORDINAR, O STAȚIE AUTOMATĂ INTER-PLANETARĂ ÎN RĂSĂRIȚI CA DIN PĂMÎNT!
LUNIK 2: – MAI BINE ZIS, DE PE PĂMÎNTUL UNIUNII SOVIETICE...